

М а р а. — Ако това би зависѣло само отъ тебе, може би —

Й о в к а. — Никакво може би! Азъ се убѣдихъ, че за всѣка жена е нужно да се издигне до едно просвѣтление: да възпита въ себе си още една благодѣтель: жената да се плѣнява отъ творческия духъ на мъжа, да пожелава неговата могъщественостъ, да се стрѣми къмъ онова, което отъ него е създадо повѣлигелъ на вѣковетѣ и да разберемъ, че само нетленното, трѣбва да свързва двата пола и че само прѣзъ тамъ е пътя на човѣшкото щастие.

М а р а. — Но мъжа тъкмо противното дири у жената. И за това, азъ бѣхъ тѣй — — Ако ти би познавала, Боря, би мѣ извинила, че тѣй ревнувамъ.

Й о в к а. — Азъ мисля, че именно ти не познавашъ Боря. Той е тѣй силенъ, тѣй високо надъ насъ възможнатъ, че всички жени да бждатъ прѣтопени — нѣма да дадемъ силата на едно негово усѣщание.

М а р а. — Тогава азъ ще ти кажа: остани си незадомена, за да не разбивашъ още на другия день тия хубави кумири.

Й о в к а. — Азъ бихъ желала да ми кажешъ една Борьова гадостъ и бжди сигоръ — бихъ —

М а р а. — Спира, сѣкашъ да си спомни.

Й о в к а. — Кажи!

М а р а. — Увлеченія подиръ жени?

Й о в к а. — Какво да е.

М а р а. — Та всичитѣ му картини сж вдѣхвани отъ жени.

Й о в к а. — А какъ мислишъ: жена, която може да извика вдѣхновение на твореца за да създаде хубавото, свѣтлото, прѣдъ което душата идва само въ умиление — нима това е грѣхопадание! Мигаръ такива жени сж паднали жени!

М а р а. — Какъ бихъ желала ти да си на мое мѣсто.

Й о в к а. — О не, азъ мѣста не заемамъ. Азъ обичамъ, стрѣмя се — и колкото по непостижимо е едно нѣщо за мене — толкова по силно се стрѣмя къмъ него.